

[Annelise Gottfredsen.]

tager stilling til, hvad der skal ske med arven efter længstlevendes død, hvis der ikke findes tvangsarvinger. Typisk vil dette ske, hvor der er særbørn i ægteskabet, men også i barnløse ægteskaber vil det være almindeligt at oprette sådanne gensidige testamenter, hvor længstlevende tillægges hele formuen efter førstafdøde, medens der samtidig er taget stilling til, hvorledes der skal forholdes med arven efter længstlevendes død.

Der er da heldigvis ofte en stærk tilknytning til stedbørn, og der vil som sagt ofte være oprettet testamente, men det ses da også, at ægtefællerne har forsømt dette, og det er således den situation, lovforslaget tager sigte på. Man har da også i praksis set tilfælde, hvor en undladelse af at anvende den i arvelovens § 71 hjemlede adgang for staten til at afstå arv har virket meget urimelig.

Vi kan derfor støtte kristeligt folkeparti i deres betragtninger og vil tilsige lovforslaget vor positive støtte. Det kunne måske endog være rimeligt at spørge, om ikke de betragtninger, der ligger til grund for lovforslaget, kunne føre til at udvide dette til også i visse tilfælde at omfatte stedbørn i konkurrence med længstlevendes udarvinger. Der kan meget vel tænkes at være en langt stærkere tilknytning til børn af førstafdøde end til udarvinger, såsom søskende og deres børn. Rent arveafgiftsmæssigt betragter man jo også disse udarvinger som ringere tilknyttet arvelader end stedbørn, der er tillagt arv ifølge testamente – en betragtning, der også er anført i bemærkningerne.

Vi kan således tilsige lovforslaget vor positive støtte i udvalget.

Bodil Liventhal (CD):

Da vort medlem af retsudvalget er forhindret i at være til stede, skal jeg på centrumdemokraternes vegne tilkendegive vor positive holdning til det foreliggende lovforslag under det kommende udvalgsarbejde.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Da arveloven vel ikke kan karakteriseres som det lettest gennemskuelige lovmateriale, der findes, må SF sige, at vi må igennem en opklaringsfase i udvalget omkring dette forslag.

Det kan synes umiddelbart rimeligt at ligestille børn, der er stedbørn, med børn, der har

begge forældre hos sig og derfor er livsarvinger, men det skal ikke skjules, at kristeligt folkepartis syn på arv adskiller sig principielt fra SFs. Vi har ikke noget imod, at man kan arve f. eks. møblelementer o. lign., men til gengæld har vi heller intet imod, at samfundet arver f. eks. virksomheder og formuer. Vi stiller os derfor skeptisk over for lovforslaget.

Tove Jørgensen (DKP):

Det hedder i lovforslaget, at kristeligt folkeparti ud fra sin familiemæssige grundholdning betragter det som væsentligt, at der værnes bedst muligt om familien også i arvemæssig henseende. Derfor kan man godt undre sig over, at forslagsstillerne ikke har været helt konsekvente i relation til arverettighederne. Hvorfor har man f. eks. ikke inddraget de papirløse ægteskaber? De er da også reelt eksisterende og reelt fungerende familier, og der kan da også i sådanne familier være tale om børn, der ikke lever sammen med begge deres biologiske forældre. Det kan heller ikke udelukkes, at der i sådanne familier kan bestå forhold mellem ikke-biologiske forældre og børn, der er fuldt ud så harmoniske som forholdet mellem børn og deres biologiske forældre. Men det er måske en problemstilling, der strider mod det kristelige folkepartis familiemæssige grundholdning, selv om det i praksis ville være lige så relevant at få behandlet disse forhold.

Vi vil også gerne se på det foreliggende forslag i udvalget og undersøge, om de problemstillinger, der fremføres, forekommer i praksis. Det forekommer imidlertid, som om de pågældende personer er dækket ind ved arveret gennem testamente og gennem arvelovens § 71, stk. 2, hvorefter staten gennem justitsministeren kan afstå fra arv for at efterkomme en formodet vilje hos den afdøde eller i øvrigt fyldestgøre, hvad der for en almindelig betragtning må anses som stemmende med ret og billighed.

Vi synes heller ikke, at en administrativ praksis bør indebære en generel afståelse til stedbørn, men at det netop er et problem, der må tages individuelt stilling til. Det samme må vel for øvrigt gælde børns rettigheder i papirløse ægteskaber.

Vi er som sagt villige til at se på sagen i udvalget for at få undersøgt den problemstilling, der er tale om, men på nuværende tidspunkt må vi forholde os særdeles skeptisk over for lovforslagets indhold.